

2007. február 15., csütörtök

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése alapján;
3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlamenti álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

1. módosítás

(3a) preambulumbekzdés (új)

(3a) A Szerződés 128. cikke (2) bekezdésében meghatározott konzultatív szerepe teljesítése érdekében az Európai Parlamentnek megfelelő időt, de legalább öt hónapot kell biztosítani a foglalkoztatási iránymutatások 2008-ra tervezett átfogó felülvizsgálata során.

P6_TA(2007)0049

A borpiac közös szervezésének reformja**Az Európai Parlament állásfoglalása a borpiac közös szervezésének reformjáról (2006/2109 (INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2006. június 22-i, „A fenn tartható európai borágazat felé” című közleményére (COM(2006)0319),
- tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az 1999–2000-es gazdasági évre vonatkozó árakról szóló, 1999. április 14-i ⁽²⁾, a borpiac közös szervezésének az Agenda 2000 keretében történő reformjáról szóló, 1999. február 11-i ⁽³⁾ és 1999. május 6-i ⁽⁴⁾, valamint az 1493/1999/EK rendelet módosításáról szóló, 2001. december 11-i ⁽⁵⁾ és 2005. november 15-i ⁽⁶⁾ álláspontjaira,

⁽¹⁾ HL L 179., 1999.7.14., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 219., 1999.7.30., 198. o.

⁽³⁾ HL C 150., 1999.5.28., 289. o.

⁽⁴⁾ HL C 279., 1999.10.1., 385. o.

⁽⁵⁾ HL C 177. E, 2002.7.25., 50. o.

⁽⁶⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 48. o.

2007. február 15., csütörtök

- tekintettel a Bizottság 2006. februári, „Bor – közös piacszervezés” és „Bor: az ágazat gazdasága” című munkadokumentumára ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság által szervezett, 2006. február 16-i „Kihívások és lehetőségek az európai borok számára” címmel tartott, borról szóló szeminárium következtetéseire ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság ⁽³⁾ és az Európai Parlament megbízásából készített külső tanulmányokra,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által a fenntartható európai borágazatról szervezett, 2006. július 12-i meghallgatáson elhangzott véleményekre és eszmecserekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0016/2007),
- A. mivel a bortermelés a többfunkciós európai mezőgazdasági modelljének kulcsfontosságú eleme, amelyet több mint 1,6 millió gazdaságban, 3,4 millió hektárnyi területen végeznek, és amely az EU mezőgazdasági termelése értékének 5,4%-át teszi ki, ám az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) kiadásainak csupán 2,5%-át kapja; mivel a bortermelés kedvező hatást gyakorol a környezetre, elsősorban a talaj erózióval szembeni védelme révén, de azért is, mert általában a természeti erőforrások kiterjedt felhasználásával jár;
- B. mivel az európai bortermelés a világtermelés 60%-át kitevő fontos exportágazat;
- C. mivel ezen ágazat erőteljes exportteljesítményének alapja a világszerte elismert minőségi hagyomány;
- D. mivel az Európai Unió világszinten a bor első számú termelője, első számú fogyasztója és első számú exportőre;
- E. mivel a szőlő- és bortermelési ágazat piacának közös szervezése tekintetében az 1493/1999/EK rendelettel bevezetett legutóbbi gyökeres reform óta a közös agrárpolitikában, a nemzetközi megállapodásokban és a nemzetközi – főként az Európai Unió által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében folytatott – tárgyalásokon létrejött jelentős változások, valamint az ágazat piaci helyzete és a nevezett rendelet végrehajtása során levont tapasztalatok egyaránt az új körülményekhez való alkalmazkodást teszik szükségessé, következésképpen nem igényelhetők további engedmények az Európai Unió részéről;
- F. mivel a borágazat reformjának a szőlő- és borpiacon közös szervezése számára biztos jövőt, a bortermelők számára pedig stabilitást kell biztosítani, és mivel el kell kerülni azt – különösen a belső támogatás tekintetében –, hogy a reformot a dohai forduló tárgyalásai során ismét megkérdőjelezzék;
- G. mivel az Európai Unió szőlő- és bortermelő ágazata határozott politikai állásfoglalást követel az Unió részéről, a borok és a borágazat társadalmi megbecsülésének előmozdítása érdekében, ezen ágazat közös piacának megszervezése révén egy valódi európai borpolitika kialakításával;
- H. mivel a Bizottságnak tennie kell azért, hogy az ágazati reformja egy valódi közösségi borpolitika kidolgozását szolgálja, amely hozzájárul a termelési, a feldolgozási és főleg az értékesítési struktúrák javításához az Európai Unióban, valamint az új, terjeszkedő piacok fejlődéséhez, a hagyományos piacok megszilárdítása mellett;
- I. mivel a Bizottság fent említett közleménye elismeri, hogy szükség van egy sajátosság, közös piacszervezésre a borágazatban, és a javasolja a piac jelenlegi közös szervezésének mélyreható reformját;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/comm/agriculture/capreform/wine/index_en.htm.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/comm/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/comm/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm.

2007. február 15., csütörtök

- J. mivel a Bizottság fent említett közleménye, valamint az ahhoz csatolt tanulmányok és dokumentumok alapján mód van átfogó javaslat megfogalmazására a borpiac közös szervezésének reformját illetően, felhasználva a Bizottság által tanulmányozott alternatív forgatókönyvekben szereplő elemeket, mégsem azonosulva maradéktalanul e forgatókönyvek egyikével sem, és mivel ennél fogva a borpiac közös szervezésének mélyreható, a javasolt intézkedések lényeges módosításait is magába foglaló reformja melletti választást kell a kitűzött célok elérésére alkalmas eszköznek tekinteni;
- K. mivel az európai borágazat reformja fő céljának az ágazat dinamikusabbá és versenyképesebbé tételének kell lennie anélkül, hogy az piacvesztéssel járna a nemzetközi piacokon, figyelembe véve az európai bortermelők és borfogyasztók érdekeit, az európai borászati hagyományok tiszteletben tartását, valamint az európai borok minőségét és hitelét;
- L. mivel a piaci egyensúly nem érhető el a mennyiségek szabályozásával és a termelésbe való politikai beavatkozással;
- M. mivel a bortermelő ágazat helyzete olyan igazságos és nagyszabású reformot kíván, amelynek a borpiac közös szervezésének gyökeres kiigazítása révén igazi jövőt kell biztosítani az európai bortermelés számára, a termelőképeség megtorpanásának előldézése nélkül;
- N. mivel e célratorő reformhoz elegendő forrást kell biztosítani mind a bortermelési ágazat piacának közös szervezéséhez szükséges kiigazítások finanszírozására, mind pedig az azokból fakadó lehetséges szociális következmények kezelésére;
- O. mivel a Bizottság által végül kiválasztott, a borpiac közös szervezésének „mélyreható reformjáról” szóló forgatókönyv bírálatra ad okot, és pedig az alábbiak tekintetében:
- i. a Bizottság álláspontjának alapját képező elemzés hibás, a belső fogyasztás visszaesésére vonatkozó becslés túlzó (lásd a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal, az OIV adatait), és azt tekinti az ágazat nehézségei legfőbb okának; a kinyilatkoztatott megoldások – különösen a tömeges kivágás – nem megfelelők, és nem teszik lehetővé az iparág helyzetét a legfőbb kihívás, a versenyképesség tekintetében; a keresletnek az európai és a világpiacon meghódításával történő fellendítése lehet az egyik kulcs ahhoz, hogy az európai borászat túllépjen a jelenlegi nehéz helyzetén,
 - ii. a tömeges és válogatás nélkül történő kivágás tervét makacsul javasoló forgatókönyv indokolatlan támadást intéz az európai borászati örökség ellen, például a legérzékenyebb termelési övezetekben, és alkalmatlan mind az európai túltermelés elkerülésére, mind az ágazat versenyképességének megerősítésére az egyre bővülő világpiacon,
 - iii. a teljesítőképesség teljes liberalizálása veszélyes, mert károsan hathat a kereslet és kínálat egyensúlyának helyreállítását célzó erőfeszítésekre, és a bortermelés áttelepítéséhez vezethet; az igazi tétet – a telepítési jogok egy tagállamon belüli jobb forgalmának kérdését – a forgatókönyv meg sem említi,
 - iv. a Bizottság javaslatai tulajdonképpen a piac szabályozását és a bortermelőket támogatását szolgáló intézkedések fokozatos elsovadásához vezetnek azáltal, hogy a költségvetési előirányzatokat a közös agrárpolitika első pilléréből a másodikba, nevezetesen a vidékfejlesztés alá csoportosítják át,
 - v. az európai polgárok széles körben bírálják az ágazatban bekövetkezett fejleményeket, a rendszerirányítási módját és az európai borok kereskedelmi forgalmazási lehetőségeit, miközben az „Újvilágból” behozott borok piaci helyzete egyre erősödik,
 - vi. nem javasolnak elégséges intézkedéseket ahhoz, hogy javítani lehessen a fogyasztó tájékoztatásán a bor minősége, valamint ésszerű mennyiségekben való fogyasztásakor az egészségre gyakorolt jótékony hatásai tekintetében,
 - vii. a Bizottság az európai bortermelés olyan szerkezeti átalakítását tervezi, amely a termelés néhány szőlész-borász nagytermelő kezében történő összpontosításához és az előállított borok jellegtelen egyformaságához vezet, és amely következképpen veszélybe sodorja az európai borok sokszínűségét és számos európai régió gazdasági, társadalmi és kulturális gazdaságát;

2007. február 15., csütörtök

- P. mivel az „Újvilág” országainak erőszakos kereskedelempolitikájával a borpiac közös szervezésének fejlesztését kell szembeállítani, a közösségi borágazat nagyobb versenyképességének és a világpiacon való alkalmazkodóképességének előmozdítása érdekében, anélkül, hogy közben az európai ágazat a világpiacon fejlemények szolgái követőjévé válna;
- Q. mivel az európai borpiac közös szervezésének reformja egyedülálló lehetőség az európai borágazat versenyképességének visszaállítására az egyre nehezebb piaci versenykörülmények között;
- R. mivel a borpiac közös szervezése felülvizsgálatának szükségszerű célja a borvidékek és az ágazat egészének stabilizálása, a kereslet és a kínálat lehető leghatékonyabb és leginkább vertikális módon történő szabályozása – tiszteletben tartva eközben az európai borászati hagyományt, valamint az európai borok minőségét és hitelét –, továbbá a fogyasztók meggyőzése Európában és a világban az európai borok minőségi különbségéről, és annak kimutatása, hogy ez utóbbi biztosítéka az összehangolt és átlátható közösségi szabályozás, amely figyelembe veszi a kulturális vonatkozást is;
- S. mivel a közösségi borágazat számos egyedi sajátosságot mutat a termesztési mód, valamint a termelés és a forgalmazás szerkezete tekintetében, amelyek megkülönböztetik más mezőgazdasági ágazatoktól; és mivel ennél fogva nem helyénvaló termeléstől függetlenített egységes fizetési rendszer alkalmazását előírni ebben az ágazatban;
- T. mivel egyedül a közösségi piaci részesedés visszaszerzését és a gazdaságilag felemelkedő országok új piacainak meghódítását célzó, rendszeres tájékoztatási és promóciós intézkedések javíthatják a borágazat versenyképességét; mivel az ilyen promóciós tevékenységeket eseti promóciós alapról kell finanszírozni, amelynek kezelését szakmai és szakmaközi egyesületeknek, termékvédő csoportoknak és állami területfejlesztési ügynökségeknek kell végezniük;

A reform általános elvei

1. elengedhetetlennek tartja, hogy a borpiac közös szervezése reformját a következő alapvető szempontok köré csoportosítsák:
 - a) a jogalkotási intézkedések egyszerűsítése és harmonizálása, az ágazat sajátos jellemzőinek elismerése alapján;
 - b) az európai borágazat versenyképességének megerősítése és javítása az egyre nehezebb piaci versenykörülmények között;
 - c) a borpiac közös szervezésének és az erre a célra a közös agrárpolitika első pillérben elkülönített közösségi költségvetésnek a fenntartása;
 - d) a borágazat versenyképességének összeegyeztetése a közös agrárpolitika politikáival, a borpiac közös szervezésének megvalósítható reformja érdekében;
 - e) területalapú megközelítés és valamennyi természeti erőforrás figyelembe vétele azáltal, hogy feltételeket, illetve a megfelelő termesztési gyakorlatot előíró szabályoknak veti alá a termelőket, olyan ösztönző intézkedések bevezetését is alkalmazva, amelyek segítik őket a termelés minőségének és mennyiségének jobb biztosításához, illetve a környezet megőrzéséhez hozzájáruló termelési módszerek felé fordulásban, és hosszabb távú céljuk a bortermelők méltányos jövedelmének fenntartása és a termékminőség javítása;
 - f) a borpiac közös szervezésén belül a közös szabályok megőrzése, kiegészítve egy széles körű strukturális támogatási program életbe léptetésével, amelynek célja az európai bortermelési ágazat versenyképességének és fenntarthatóságának megerősítése volna;
 - g) szubszidiaritás az új rendszer alkalmazásakor, a borágazatra vonatkozó nemzeti támogatási és fejlesztési programok végrehajtásának köszönhetően, amelybe be kell illeszteni azokat a választható közösségi politikákat és intézkedéseket, amelyek finanszírozása a borágazat közös piacszerzésének költségvetéséből, azaz a közös agrárpolitika az első pillérből történik majd;

2007. február 15., csütörtök

- h) az borágazat új közös piacszerzésének két szakaszban történő fokozatos megvalósítása, annak érdekében, hogy az első szakaszt követően mód legyen az eredmények értékelésére, illetve a tagállamok által kiválasztott és a borágazatra vonatkozó nemzeti támogatási és fejlesztési programokba beépített közösségi politikák esetlegesen szükséges kiigazítására, anélkül azonban, hogy a közös piacszerzés költségvetésének tagállamok közötti megosztását módosítsák;
 - i) a termelői csoportosulások és egyéb ágazati szakmai szervezetek szerepének és társfelelősségének növekedése és a szőlőkataszter kiigazítása;
 - j) egyedi népszerűsítési kampányok a piacok visszahódítása és új piacok nyitása érdekében az Európai Unióban és azon kívül, és az európai fogyasztók felelősségteljes és mérsékelt borfogyasztását célzó tájékoztató kampányok;
2. hangsúlyozza, hogy a reform során figyelembe kell vennie az alábbiakat is:
- a) az Európai Unió bővítése két jelentős bortermelő országgal – Bulgáriával és Romániával –, amelyeknek ugyancsak igazodniuk kell mind az új piaci és intervenciók intézkedésekhez, mind pedig az új rendszer ellenőrzéséhez és nyomon követéséhez;
 - b) a termelés és a fogyasztás tekintetében egyre erősebb versenyt támaztó nemzetközi környezet;
 - c) a bortermelésben aktívan részt vevő Kína folyamatosan fejlődő piaca, valamint egyéb új bortermelő országok – például Ausztrália, Új-Zéland, az Egyesült Államok, Kanada és Dél-Afrika – termelésének növekedése;
 - d) az Európai Unió által megkötött kereskedelmi megállapodások hatása;
 - e) a WTO keretében a dohai forduló jogcímén folytatott nemzetközi tárgyalások, amelyek nem kérdőjelezhetik meg a reformnak a dohai forduló kötelezettségvállalásai közé – különösen a nemzetközi támogatás tekintetében – felveendő elveket;
 - f) a közös agrárpolitika kilátásai, és különösen a jövőbeli finanszírozás, amelynek tárgyában a vitát 2009-ben kezdik meg.

A borpiac közös szervezésének deregulációja – Egységes közösségi politika

3. meggyőződése, hogy a borpiac közös szervezése reformjának ki kell tűznie a célokat és meg kell erősítenie a politikák, a piac egyensúlyának visszaállítását célzó intézkedések, a strukturális beavatkozások, valamint a borok címkézésére és besorolására vonatkozó szabályok összehangolt jellegét, meghatározva a borpiac közös szervezése céljait és az elérésükhöz vezető politikákat; úgy véli, hogy ezen átfogó koherenciának ugyanakkor a szubszidiaritás elvén kell alapulnia, a nemzeti és a regionális szinten meglévő sajátosságok tiszteletben tartása érdekében, és jelezve, hogy az Európai Unió összehangolt politikák révén a piacok meghódítására és a fogyasztók bizalmának elnyerésére törekszik;

4. úgy véli, hogy ésszerűtlen a pénzeszközök áthelyezése a közös agrárpolitika első pilléréből a második pillérbe, ami a regionális fejlesztési programok általi társfinanszírozást vonná maga után, ellentétes minden logikával és ezért el kell utasítani, a nemzeti pénzügyi keretek pénzügyi forrásokkal való ellátása érdekében és azzal a szándékkal, hogy az ágazat fenntartható fejlődését a Bizottság által kialakított és a nemzeti pénzügyi keret alá tartozó intézkedések biztosítsák;

5. emlékeztet arra, hogy az új közös agrárpolitika keretében a „nemzeti csomagok” létrehozásával megreformált egyéb mezőgazdasági ágazatokban a közösségi költségvetési előirányzatok elosztására a közösségi támogatás teljes vagy részleges különválasztásának logikája alapján került sor; hangsúlyozza, hogy a borágazat új közös piacszerzésének a valamennyi tagállam tekintetében egységes intézkedéseken és a szubszidiaritás hatálya alá tartozó olyan intézkedéseken kell alapulnia, amelyek valamennyi tagállamban és termelési övezetben lehetővé teszik az ágazat egyedi igényeinek figyelembe vételét; hozzáfűzi, hogy minden tagállamban az ágazatnak kellene – a regionális és nemzeti közigazgatással együttműködve – programcsomagok révén meghatározni azt, miként lehet elérni a termelésnek a piachoz való igazítására irányuló célt, a nemzeti szinten meghatározott intézkedések egyikével vagy azok közül többel; úgy ítéli meg, hogy a verseny torzulásának megelőzése érdekében a szubszidiaritás hatálya alá tartozó intézkedéseket európai szinten kell meghatározni és felülvizelni, és azokat teljes egészükben a közösségi költségvetésből kell finanszírozni;

2007. február 15., csütörtök

Kétszakaszos reform (2008–2011 és 2012–2015)

6. úgy véli, hogy a reform céljainak elérése érdekében azt fokozatosan, két szakaszban kell megvalósítani: az első szakaszban (2008–2011) a cél a piac egyensúlyának visszaállítása, megtisztítása és átláthatósága, továbbá a termelők és a borvidékek megerősítése, fokozatosan elfogadott, markánsan egységes, közösségi jellegű intézkedések révén, és felkészítve az európai borágazatot a piacok agresszívebb megnyitására, a lepárlásból visszanyert forrásokat fokozatosan a versenyképesség és a fejlesztés támogatására fordítva;

7. rámutat, hogy – tekintettel a reform valószínűsíthetően jelentős következményeire, összetettségére és fokozatos megvalósításának szükségességére – elengedhetetlennek látszik egy féléves mérleg készítése és az első szakasz végén átmeneti szakasz betoldása az első határok értékelés céljából, valamint az eredeti célokra már felhasznált és még nem felhasznált eszközök kiigazítása érdekében;

8. kijelenti, hogy mivel a jelenlegi helyzet az európai bortermelő ágazat problémáinak megoldása érdekében azonnali intézkedések elfogadását teszi szükségessé, a reform támogatására irányuló politikákat – akár a jelenlegi közösségi költségvetésből, adott esetben pedig akár annak megnövelésével – már kezdettől fogva hatályba kell helyezni, és némelyiküket – például a kereskedelmi promócióra és a minőség javítására irányuló politikát – növekvő intenzitással, másokat pedig, mint a piaci beavatkozási mechanizmusra vonatkozó politikát, csökkenő intenzitással kell végrehajtani;

A borpiac közös szervezésének mélyreható reformja – Összeegyeztethetőség az új közös agrárpolitikával

9. hangsúlyozza, hogy a bortermelés önmagában pozitív hatást gyakorol a környezetre, főként azért, mert megvédi a talajt az eróziótól, és ezen kívül általában a természeti erőforrások alapos felhasználásával jár; kijelenti, hogy a fenti okok miatt és a rendszernek az új közös agrárpolitika szellemével való összehangolása érdekében elő kell segíteni a természetre tekintettel levő, és a borpiac közös szervezése költségvetéséből finanszírozható legfontosabb termelési gyakorlatok közösségi szintű elterjesztését;

A termelés ellenőrzése a minőség, a környezeti hatások és a piac egyensúlyának nyomon követése érdekében

10. pontosítja, hogy az asztali borok termelési módját meghatározó keret létrehozása segíteni fogja forgalmazási feltételeik egyértelművé tételét és a földrajzi jelzéssel ellátott boroktól való megkülönböztetésüket, amelyekre sokkal szigorúbb termelési feltételek vonatkoznak, és amelyek helyi és regionális szinten is védettek;

11. elengedhetetlennek tartja, hogy a bortermelőket kötelezzék a mezőgazdasági termelési gyakorlatok, illetve a környezetvédelmi, növény-egészségügyi és egyéb szabványok betartására, hogy hozzájáruljanak a környezetvédelemhez, az elsődleges termelés ellenőrzéséhez, a potenciális terméshozam korlátozásához, a többletek kialakulásának megakadályozásához és a borok minőségének javításához, ezáltal csökkentve a lepárolt mennyiségeket;

Lepárlás – Válságkezelő, valamint a piac stabilizálását, a környezetvédelmet és a minőség javítását szolgáló mechanizmus

12. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a lepárlás nyomon követésére, illetve a melléktermékek kivonására vonatkozó javaslatai finanszírozás hiányában nem állják meg a helyüket, mert a lepárlás a bortermelők ügye, miközben megvalósítását lepárlók végzik, ami az intézkedést ténylegesen érvénytelenné és meg nem történtté teszi; hangsúlyozza továbbá, hogy a borkészítés melléktermékeinek forgalomból történő ellenőrzött kivonására vonatkozó bizottsági javaslat a nagyobb borvidékeken súlyos környezeti problémákhoz fog vezetni; megjegyzi, hogy a kettős besorolás eltérései miatt túltermelt bor lepárlásának megszüntetésére irányuló javaslat óriási mennyiségű bor előállításához vezet, ami erős zavarokat okoz majd a regionális és az európai piacon és problémákat idéz elő a régiókon belül; hangsúlyozza, hogy a meglevő többleteknek a bizottsági javaslat szerinti brutális felszámolása nemcsak a piacot fogja keményen sújtani, hanem a bortermelők jövedelmét is;

13. hangsúlyozza, hogy a borlepárlást eredetileg kizárólag sürgősségi intézkedésként vezették be, de később a borpiac közös szervezésének legköltségesebb és legvitatottabb részévé vált; ennél fogva a lepárlási rendszereket egy olyan ésszerű átmeneti időszakon keresztül fokozatosan meg kell szüntetni, amely lehetővé teszi a bortermelőknél, hogy megerősítsék a fenntartható termelési módszereket és a minőségi bortermelést, illetve azok felé mozduljanak el; ezen átmeneti időszak alatt a lepárlás előnyeiből részesülő bortermelők számára kivágási rendszerek, önkéntes beszállítási igazgatás és a minőségi borok jobb forgalmazására és a diverzifikációra vonatkozó vidékfejlesztési intézkedések alkalmazásával lehetővé kell tenni, hogy minőségi piacokra lépjenek be;

2007. február 15., csütörtök

14. elutasítja a lejárati mechanizmus és más piactámogatási intézkedések azonnali eltörlését; úgy véli, hogy noha nyilvánvalóan lehet még javítani az ilyen intézkedések tervezésén és alkalmazásán, nem helyes azok átmeneti időszak nélküli eltörlése azért, mert ki lehet használni az egyes ilyen intézkedések által kínált előnyöket; hangsúlyozza, hogy az átmeneti időszak során fokozatosan csökkenteni kell a piaci beavatkozási intézkedésekre szánt összegeket, és egyúttal meg kell erősíteni a minőség javítását, az európai borok promócióját és forgalmazásának előmozdítását célzó intézkedéseket;

15. helyesnek ítéli meg a borászati szolgáltatásokhoz nyújtott segélyek fenntartását az európai borok minőségének fenntartása és az ilyen termelés elhagyása miatt a környezetben okozott károk elkerülése érdekében; úgy véli, hogy továbbra is támogatni kell az étkezési célú alkohollejárati, mivel ez a lejárati egyetlen olyan formája, ami valós felvevőpiaccal rendelkezik;

16. úgy véli, hogy a melléktermékek lejáratiának végrehajtását felül kell vizsgálni oly módon, hogy közösségi szinten kevesebb költséget igényeljen, nevezetesen az alkohol egy részének egyéb rendeltetéssel – például étkezési célú alkoholként – való felhasználásának lehetővé tételével;

17. úgy ítéli meg, hogy a reform első szakaszában a jelenlegi négy lejárati típust az alábbi két típusra kell átalakítani:

- a) kötelező lejárati, ami biztonsági hálóként működik, és lehetővé teszi a piac fokozatos átszervezését, ugyanakkor környezetvédelmi és minőségi célokat is szolgál;
- b) a boralkohol önkéntes lejárati, ami lehetővé teszi a boralkohol egyes bor alapú termékek (likőrborok, brandy) előállításakor történő felhasználását végző ágazat kiigazítását vagy a bor kiegyensúlyozását;

18. úgy véli, új válságkezelési mechanizmust kell alkotni olyan sajátos, súlyos és valós veszélyhelyzetekre, amelyeket előzetesen meghatározott, közösségi szintű, objektív kritériumok alapján kell azonosítani;

19. úgy véli, hogy az alkohol közraktározását meg kell szüntetni, és a krízislejáratiából származó alkohol eladását a közvetlen értékesítés pályázati felhívások révén zajló azonnali megszerzésének kell felváltania;

Korlátozás nélküli kivágás – Kritériumok alapján végzett kivágás

20. megállapítja, hogy a fent nevezett bizottsági közlemény az ágazat termelését, illetve az ágazatban dolgozó munkaerő csökkentését szolgáló intézkedésként a hangsúlyt a kivágásra helyezi, a termelésnek a kínálat és a kereslet szabályozása általi ellenőrzésének ösztönzése helyett; úgy véli, hogy ez a politika megakadályozza a bortermelő ágazat kívánt versenyképességét; egyetért azzal, hogy a szubszidiaritás megerősítése nem használható a mértéktelen dereguláció ürügyeként, amelynek következménye a tisztességtelen verseny lesz, az Európai Unió határain belül is;

21. úgy véli, hogy a termelésből való végleges kivonás kérdése nem lehet a borágazat közös piacszerzése reformjának központi eleme, hanem ehelyett a bortermelési képesség újbóli fellendítését, illetve a borágazatnak a piaci követelményekhez való fokozatos hozzáigazítását szolgáló, a nemzeti pénzügyi kereteken keresztül a borágazat közös piacszerzése költségvetéséből finanszírozott strukturális beavatkozás egyik tényezőjévé kell válnia;

22. úgy véli, hogy a termelésből való végleges kivonás kezdeményezésének a termelő döntésén kell múlania, feltéve, hogy a tagállamok képesek a végleges kivonást objektív közösségi kritériumok alapján jóváhagyni vagy elutasítani a közösségi szinten előzetesen meghatározott objektív kritériumokkal összeegyeztethető nemzeti és/vagy regionális környezeti és társadalmi kritériumok felhasználásával; létfontosságúnak tartja, hogy rendelkezzenek arról, hogy minden tagállam és régió állapítsa meg az egyes régiókban végzett kivágás rugalmas megengedhető felső határát, és hogy lehetőséget kapjanak a kivágási programban prioritást élvező borkategóriák kiválasztására;

23. úgy véli, hogy a termelésből való végleges kivonás lehetőségét korlátozó objektív közösségi kritériumok közé a következők tartozhatnak: a) hegyvidéki, part menti régiókban és szigeteken található szőlőültetvények, amelyek szőlőjéből elsősorban földrajzi jelöléssel ellátott borokat állítanak elő; b) lejtőkön található szőlőültetvények, ahol meg kell akadályozni a talajeróziót és a biológiai sokféleség elvesztését, vagy történelmi fontosságú régiókban található szőlőültetvények; c) olyan szőlőültetvények, amelyek szőlőjéből felvevőpiaccal rendelkező borokat állítanak elő; d) olyan szőlőültetvények, ahol a túlzott mértékű csökkentés veszélyeztetné az egész termőterület vagy egy bejegyzett eredetmegjelölés létét; e) olyan szőlőültetvények, amelyek közösségi programok keretében strukturális támogatást kaptak; f) a termés abbahagyásából eredő környezeti kockázatok;

2007. február 15., csütörtök

24. úgy véli, hogy a vidék termelési és emberi potenciáljának általánosabb szerkezetátalakításával összhangban álló, és a termelésből való végleges kivonással kapcsolatos döntést megkönnyítő objektív közösségi kritériumok közé az alábbi indikatív esetek tartoznak: a) jelenleg igen alacsony terméshozammal rendelkező szőlőültetvények, amelyeknél nincs kilátás potenciáljuk visszanyerésére; b) olyan esetek, amikor a szőlőtermelők korengedményes nyugdíjazási rendszerben vesznek részt; c) a minőségi vagy piacképes borok termelésére nem alkalmas szőlőültetvények;

25. azt ajánlja, hogy az ideiglenes kivágást a jelenlegi felhagyási rendszer kiegészítéseként kellene bemutatni, amelyben minden tagállam dönthetne arról, hogy megfelelő-e ennek bevezetése; úgy ítéli meg, hogy az ideiglenes kivágás révén a bortermelők pénzügyi támogatáshoz juthatnának, mivel a telepítési jogokat több évre összevonhatnák, amely időszak végén a bortermelő újra telepíthetne, telepítési jogait átruházhatná vagy kérhetné az állandó kivágásra történő áttérést, ha a tagállam előírja a rendszert;

26. fenntartja, hogy a kivágott területeket, amelyekre átalánytámogatás fizetendő, be lehet majd vonni az egységes különválasztott támogatásra való jog odaítélésére jogosult területek közé; úgy hiszi, hogy a kivágási támogatás és az egységes kifizetés megállapításakor figyelembe kell venni a minimális környezeti előírásokat a vidéki övezetek károsításának elkerülése érdekében; úgy véli, hogy minden tagállamnak kiegészítő támogatást kell a bortermelők rendelkezésére bocsátania a borágazatra vonatkozó támogatási és fejlesztési program forrásaiból vagy a fluktuációs mechanizmus alkalmazása és/vagy az egységes kifizetési jogok nemzeti tartalékainak újrafelosztása révén, hogy a termelői támogatás elérhesse a függetlenített közvetlen nemzeti vagy regionális kifizetés mértékét; megállapítja, hogy ilyen kompenzáció nem fizethető illegális ültetvények kivágásáért;

Az új telepítésre vonatkozó tilalom – Az új telepítések fokozatos liberalizálása

27. úgy véli, hogy az új telepítési jogok fokozatos újbóli kiosztását illetően a piacra az EU szőlő- és bortermelési potenciálja ellenőrizetlen terjeszkedése miatt gyakorolt kedvezőtlen hatás megakadályozása érdekében körültekintő és átlátható eljárást kell követni; a tagállamoknak programokat kell benyújtaniuk a telepítés megcélzott szintjét, az új jogok kiosztásának alakulását, minden régióra vonatkozóan az egyes fajtákat és a végrehajtás időbeli ütemezését illetően; hangsúlyozza, hogy az új telepítési jogok elsősorban a fiatal gazdálkodókra, a minőségi borok termelésére és a minőségi és marketingprogramokban részt vevő szőlőültetvényekre kell, hogy vonatkozzanak, és ugyanakkor azokat a kiigazított szőlőkataszterbe fel kell venni; úgy véli, hogy – minden egyes tagállamnak – együttműködésben a régiókkal, az ágazati szervezetekkel és a termelői csoportokkal – az új telepítési jogok megadása előtt értékelnie kell a kivágási fejlesztésekre vonatkozó programot és ütemezést; úgy véli, hogy az új telepítési jogok megadása előtt értékelni kell a nem legalizált és az illegális ültetvények helyzetét;

28. hangsúlyozza, hogy a földrajzi származás-megjelöléssel rendelkező termelési övezetek tekintetében hasznos lehet, ha a liberalizációról szóló döntést a megfelelő regionális hatóságok hoznák meg, tekintettel arra, hogy a bortermelők által földrajzi származás-megjelöléssel rendelkező övezetekben végrehajtott beruházások értékét védeni kell, e jellegzetességek presztízvesztésének megelőzése és a termelés minősége feletti ellenőrzés fenntartása érdekében;

29. úgy ítéli meg, hogy az új telepítések nem szerepelhetnek a finanszírozásra választható tevékenységek – például a mezőgazdasági művelési gyakorlatok szerkezetének átalakítása, a megfelelőség és a válságkezelés – között, ezzel szemben azonban szerepelhetnek a termelői szervezetek és/vagy a szakmaközi szervezetek olyan közös intézkedéseiben, amelyek a borágazatra vonatkozó nemzeti támogatási és fejlesztési programokban foglalt népszerűsítési, fogyasztói tájékoztatósi, piackutatási és természeti katasztrófák miatti kártalanítási politikákra irányulnak;

Szőlőkataszter – A borágazat közös piacszerzése hatékony ellenőrzésének és irányításának eszköze

30. ajánlja, hogy a tagállamok vezessenek naprakész nyilvántartást a szőlőültetvényekről, minden egységként feltüntetve a telepített szőlőfajtákat és a borok számát (a 2392/86/EGK⁽¹⁾ rendeletnek megfelelően);

31. hangsúlyozza, hogy a szőlőkataszter a termelési korlátok betartása ellenőrzésének legfőbb eszköze;

⁽¹⁾ A Tanács 1986. július 24-i, a közösségi borászati nyilvántartás létrehozásáról szóló, 2392/86/EGK rendelete (HL L 208., 1986.7.31., 1. o.). A legutóbb az 1631/98/EK rendelettel (HL L 210., 1998.7.28., 14. o.) módosított rendelet.

2007. február 15., csütörtök

Az alkoholtartalom növelése

32. tudatában van annak, hogy az alkoholtartalom növelése közvetlen hatással van a termelési szintekre, hiszen a hektáronként termelt mennyiség növekedését vonhatja maga után, hangsúlyozza mindemellett, hogy a szőlőmust sűrítményre és a javított must-sűrítményre vonatkozó támogatás fenntartása vagy eltörlése szorosan és elválaszthatatlanul összefügg a répacukorral való alkoholtartalom-növelés eltörléséhez vagy fenntartásához, tekintettel egyúttal a cukor árának a CMO cukorra vonatkozó reformjának következtében történő csökkenésére, a tagállamok különböző borászati hagyományaira, az ilyen gyakorlatok alkalmazásának pontos maximum mennyiségekkel történő korlátozásának ajánlhatóságára és technikai megvalósíthatóságára, továbbá a must lehetséges alternatív felhasználására, amely pozitív hatással lehet a borfelesleg csökkentésére;

33. úgy véli, hogy az alkoholtartalom növelésére használt cukor engedélyezését a tagállamoknak a minőség növelése érdekében olyan feltételekhez kell kötniük, mint például a mértékek vizsgálata (pl. hozam-maximumnak való megfelelés) és klimatikus viszonyok;

34. úgy ítéli meg, hogy az alkoholtartalom cukor felhasználásával végzett növelését minden olyan bortermelő régióban engedélyezni kell, ahol ezt hagyományosan alkalmazzák, és ahol nincs strukturális túltermelés; úgy gondolja, hogy a Bizottság javaslata az alkoholtartalom-növelés maximális mértékének a csökkentésére nem indokolt, és hogy a jelenlegi szabályoknak kell hatályban maradniuk;

35. úgy véli, hogy a borok alkoholtartalmának az alkoholtartalom cukor felhasználásával végzett növelését nem kell betiltani, ugyanis ez diszkriminációt eredményezne azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek a közösség olyan területén helyezkednek el, ahol a kedvezőtlenebb éghajlati viszonyok miatt nehezebb a bortermelés,

36. hangsúlyozza, hogy szükség van az alkoholtartalom növelésére használt mustra és a tömény, többszörösen lepárolt mustra adott támogatásra, mivel ez lényeges egy történelmi borászati eljárás megőrzése érdekében;

37. hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a szőlőlé gyártásához használt must támogatását, mellyel a cél egy olyan, nem bortermelési célra használt termék megőrzése, amely fontos az ágazat számára és segíti a piaci egyensúly fenntartását;

38. úgy véli, hogy az alkoholtartalom tömény must hozzáadásával történő növelése esetén a mustnak azonos termelési területről kell származnia;

39. rámutat arra, hogy a cukor felhasználásával történő alkoholtartalom növelésről, valamint az Európai Unió bortermeléséről szóló tanulmány 1991-es keltezésű, nem tükrözi a jelenlegi piaci viszonyokat és semmiképpen sincsen állítás-értéke;

Az alkohollal kapcsolatos állami beavatkozás – A bor és a must magántárolása

40. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni a bor és a must magántárolása fenntartásának lehetőségét, legalább a reform első szakasza (2008–2011) során, figyelembe véve a lepárlás tervezett korlátozásait és az intervenciók tárolás megszüntetését;

Szakmai szervezetek és ágazati szervek

41. hangsúlyozza, hogy az ágazati szervezetek – amennyiben e célból létrejön egy jóváhagyó közösségi keret – olyan kezdeményezéseket indíthatnak, amelyek például lefedik a termelési potenciál teljesebb kihasználását, a borfogyasztásra vonatkozó fogyasztói tájékoztatást, a szükséges kutatások elvégzését annak érdekében, hogy a termelést a háztartási és export-piaci követelményekhez jobban igazodó termékekre helyezhessék át, a nélkülözhetetlen kereskedelmi beruházásokat, a növényvédő szerek használatának korlátozását szolgáló új módszerek kutatását, a biogazdálkodásra való átállást stb.;

42. felhívja a Bizottságot, hogy javaslatában mutassa be a bortermelő ágazat reformjára vonatkozó értelmezést, különösen az európai borok népszerűsítésére vonatkozó hatékony és közösségi politika eszközeivel, az elégségesen jelentős pénzügyi kötelezettségvállalások előírányozásával;

2007. február 15., csütörtök

43. úgy véli, hogy az európai borok népszerűsítésére az szakmaközi szervezeteken és az ágazati szervezeteken keresztül külön forrásalapot kell létesíteni;
44. úgy gondolja, hogy a Bizottságnak a szükséges források biztosításával az európai borok népszerűsítésére olyan cselekvési iránymutatásokat kell megalkotnia, amelyek a mérsékelt és felelős borfogyasztáson alapulnak;

Címkézés és az európai borok népszerűsítése

45. úgy véli, hogy az Európai Uniónak törekednie kell a világszinten elismert földrajzi eredetű borok helyzetének megszilárdítására, azonosítására és védelmére; megjegyzi, hogy e borok azonosítását megkönnyíti a címkézés egyszerűsítése;
46. úgy véli, hogy a hagyományos módszerekkel előállított minőségi bor termeléséhez és annak egyedi címkézéséhez – a megfelelő, egyidejű világpiacon népszerűsítés nélkül – nem elegendő a változatlan vagy esetleg megnövekedett kereslet biztosítása; e célból nélkülözhetetlennek tartja határozott, megfelelően finanszírozott intézkedések alkalmazását, melyek célja, hogy nagyobb mértékben legyenek képesek megismertetni az európai borok minőségét a világpiacon;
47. úgy véli, hogy a címkézésre vonatkozó rendelkezések közelmúltbeli – az 1991/2004/EK⁽¹⁾ és az 1427/2004/EK⁽²⁾ rendeletekkel megvalósított – újrameghatározásának fényében fel kell mérni a bevezetett változtatások hatásait, mielőtt bármilyen egyéb változtatásra sor kerülne;
48. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióban nem megengedett borászati gyakorlatok alkalmazását világosan fel kell tüntetni azon behozott italok címkéjén, amelyek bor látszatát kelthetik;
49. úgy gondolja, hogy az Európai Unióban előállított borok címkézése alapvető fontosságú; úgy véli azonban, hogy az nem lehet bonyolultabb, mint a harmadik országokból érkező borok címkézése;
50. a címkéken használatos nyelvre vonatkozó tagállami szabályok harmonizálására szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a piaci szereplőknek ne legyen kötelességük bizonyos információkat az egyik nyelvről egy másikra lefordítani olyan esetekben, ha a célszágban használt kifejezés nagyon hasonló, és ezért nem áll fenn a fogyasztók megtévesztésének kockázata;

Az EU borokkal kapcsolatos kezdeményező és ambiciózus külső kereskedelempolitikája, mint a borágazat közös piacszerzés nélkülözhetetlen pillére

51. rámutat arra, hogy a borágazatot sújtó nehézségek, amelyek elsősorban a harmadik országokból érkező, egyre növekvő behozatalból, valamint az éves termelést meghaladó és csekély eséllyel értékesíthető egyre nagyobb borkészletekből származnak, lenyomják az árakat és a termelők jövedelmét, és azokat a Bizottság fent említett közleményében nem szereplő, olyan alapvető prioritások felállításával kellene megoldani, mint a mérsékelt és felelősségteljes fogyasztás ösztönzése, költségvetési források átcsoportosítása új fogyasztók és piacok felderítése és megnyerése, esetleg piacok visszaszerzése érdekében, valamint a minőség hangsúlyozása és a kutatás előmozdítása;
52. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden lehetséges erőfeszítést a földrajzi jelzések védelmének megerősítésére, magasabb követelményszintet meghatározva és közös keretet létrehozva e jelzések európai, régióközi és multilaterális szinten, különösen a WTO és a kereskedelmet érintő szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatban megkötött TRIPS-egyezmények kapcsán a borokra és párlatokra vonatkozó multilaterális nyilvántartás kialakítása érdekében, valamint küzdjön a harmadik országokbeli hamisítás és az európai földrajzi jelzésekkel és a hagyományos elnevezésekkel való visszaélés minden formája ellen;

⁽¹⁾ A Bizottság 1991/2004/EK rendelete (2004. november 19.) az egyes borászati termékek leírása, jelölése, kiszerelese és oltalma tekintetében az 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló, 753/2002/EK rendelet módosításáról (HL L 344., 2004.11.20., 9. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 1427/2004/EK rendelete (2004. augusztus 9.) a borpiacon közösségi szintű szabályozásáról szóló, 1493/1999/EK rendelet végrehajtásának egyes részletes szabályait megállapító 1622/2000/EK rendelet módosításáról, valamint a borászati módszerek és eljárások közösségi kódjának megállapításáról (HL L 263., 2004.8.10., 3. o.).

2007. február 15., csütörtök

53. szükségesnek véli, hogy a WTO-val és a kétoldalú megállapodások során folytatott tárgyalások keretében az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és az oltalom alatt álló eredet-megjelölések nagyobb védelmet kapjanak, ami a borvidékhez és a helyi szokásokhoz kötött minőségi bor- és szőlőtermelés fenntartásának fontos eleme;
54. hangsúlyozza, hogy az ágazat nemzetközi piaci versenyképességének megerősítéséhez – az európai szereplőket képviselő szervezetekkel szoros együttműködésben – egy proaktív és ambíciózus külkereskedelmi politikát kell meghatározni az európai borokra, melyet a költségvetési források átcsoportosítása és megfelelő eszközök kísérnek;
55. hangsúlyozza, hogy az európai borokra vonatkozó fenti külkereskedelmi politika keretében földrajzi jelzések kölcsönös elismerésén és védelmén alapuló kétoldalú megállapodásokat kell kötni a harmadik országokkal a borkereskedelemről;
56. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió kötelezettségvállalást tett kiviteli támogatásai eltörlésére 2013-ig; felhívja a Bizottságot, hogy enyhítse a támogatások csökkentésének következményeit a bortermelők jövedelem-diverzifikációját elősegítő források rendelkezésre állásának javításával és minősített piacra jutás bevezetésével a borászati termékek részére, amennyiben ez az európai piac egyensúlyának megőrzése érdekében szükséges;
57. arra szólít fel, hogy a bort vegyék fel a WTO érzékeny termékekről szóló jegyzékébe;
58. úgy gondolja, hogy a borok földrajzi megjelölési rendszerének jelenlegi jellemzői miatt a reform első szakasza (2008–2011) alatt meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredet-megjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ rendelkezéseit a szükséges kiigazításokkal beépítsék a borágazat új piacszerzésébe; rámutat, hogy a reform második szakasza (2012–2015) során – miután az első szakaszban közösségi és nemzeti szinten megvalósult a borok fokozatos osztályozása és egységes bejegyzése – meg kell vizsgálni, hogy tanácsos-e beépíteni a borágazat új piacszerzéséről szóló leendő rendeletnek a földrajzi eredetmegjelölésre vonatkozó rendelkezéseit az 510/2006/EK rendeletbe;
59. hangsúlyozza a nem kereskedelmi aggályok fontosságát a WTO keretében; felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki címkézési rendszert azokra a behozott, borból származtatott alkoholtartalmú italokra, amelyek nem felelnek meg az európai borászati gyakorlatoknak, és ezért azokat nem szabad borként címkézni;
60. rámutat, hogy a behozott mustból történő borkészítésre vonatkozó tilalom megszüntetése a borhazamisítás, a piac torzulása és a közösségi termelés csökkenése tekintetében kockázatot jelent, és a Bizottságnak a WTO keretében minden ilyen felszámolást el kell utasítani;
61. úgy ítéli meg, hogy a közösségi jog értelmében tilalomnak kellene vonatkoznia a behozott mustok erjesztésére és azoknak a közösségi mustokkal való keverésére, mivel ezek az eljárások nincsenek összhangban a Bizottság által javasolt egyéb intézkedésekkel, például a kivágással, illetve a must-sűrítmények alkoholtartalom növelését célzó felhasználásával kapcsolatos finanszírozás megvonásával;
62. hangsúlyozza, hogy nem kötelező a WTO-ban a harmadik országokból behozott borok házasításának és azok közösségi borokkal történő házasításának lehetőségéről tárgyalni, és ellenzi az ilyen fejleményeket, mivel óriási problémákat idéznének elő a termékek eredetét, származását és azonosítását illetően, és az európai országokban előállított borok romlásához vezetnének;
63. úgy ítéli meg, hogy az európai borok minőségének és hírnevének védelme érdekében elengedhetetlen, hogy európai borok készítése céljából kizárólag az Európai Unióban előállított borok és mustok legyenek elfogadhatóak;

(¹) HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

2007. február 15., csütörtök

Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) – Kétoldalú kereskedelmi megállapodások

64. meggyőződése, hogy amikor az Európai Unió komoly tárgyalásokat folytat a WTO-val és kétoldalú megállapodásokat köt az európai élelmiszer-ipari termékek, földrajzi jelöléssel ellátott termékek, biotermékek stb. védelme érdekében, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációtól függően a Tanácsnak kell az új borászati gyakorlatok jóváhagyásáért felelős szervnek lennie, mivel ha ezt a hatáskört a Bizottságra ruházzák át, ez az Európai Unióban veszélyezteti a minőségi borok megjelölését és osztályozását; úgy ítél meg, hogy ezeket a borászati gyakorlatokat pozitív közösségi listában kell szerepeltetni;
65. felszólítja a Bizottságot, hogy minden lehetséges eszközt vegyen igénybe a csalások és a földrajzi eredet-megjelölésekkel harmadik országokban történő visszaélések megakadályozására;
66. úgy véli, hogy a borpiac közös szervezését nem szabad megfosztani az összes európai szintű pénzügyi eszköztől azáltal, hogy azt a közös agrárpolitika második pillérébe helyezik át, és az intézkedéseket nemzeti hatáskörbe helyezik vissza, ami megnyitja az utat a verseny torzulása és a termelési/értékesítési struktúrák, illetve a tagállamok közötti megkülönböztetése előtt;
67. fenntartja, hogy nem szabad hagyni, hogy a borászati gyakorlatok zavart okozzanak a fogyasztók körében, megváltoztassák a minőséget vagy tisztességtelen versenyhez vezessenek; hangsúlyozza, hogy az eddig engedélyezett borászati gyakorlatokat nem lehet automatikusan engedélyezni és jóváhagyni az EU-ban történő alkalmazására, még akkor sem, ha a bort olyan régiókba kívánják kivinni, ahol ezek a gyakorlatok megengedettek;
68. úgy véli, hogy az összes borászati gyakorlatnak a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) keretében történő összegyűjtése lépés a helyes irányba, feltéve, hogy ezeket a gyakorlatokat tudományos és technikai tanulmányok alapján értékelik és állapítják meg, az élelmiszerbiztonság és a közegészség egyidejű szavatolása mellett;

A mértéktartó és felelős borfogyasztásról szóló tájékoztatás és annak ösztönzése

69. megjegyzi, hogy a strukturális borfelesleg egyik oka a borfogyasztás állandó csökkenése Európában, főleg a hagyományos borfogyasztó országokban; megjegyzi, hogy az utóbbi években a borkivitel mértéke stagnált, míg a behozatal dinamikusan nőtt, következőképpen elengedhetetlen, hogy az európai borágazat növelje versenyképességét; felkéri a Bizottságot, hogy késedelem nélkül dolgozza ki az európai borexport utóbbi években tapasztalt csökkenésének, valamint a harmadik országokból eredő import állandó növekedésének okait megmagyarázó jelentést, amely különösen azt pontosítja, hogy milyen mértékben tartják tiszteletben a harmadik országokkal kötött kétoldalú kereskedelmi megállapodásokat, milyen mértékben vették figyelembe az Európai Unió és az európai termelők jogos kereskedelmi érdekeit, és végezetül milyen mértékben alkalmazták a közös kereskedelempolitika által előírányzott mechanizmusokat e problémák megfelelő megoldására;
70. rámutat, hogy az európai bortermelési ágazat fenntartható fejlődéséhez arra van szükség, hogy a mértéktartó és felelős borfogyasztás ösztönzése érdekében jelentős költségvetési erőforrásokat csoportosítsanak át a borpiac közös szervezésén belül; az egyre növekvő, mértéktartó és felelős borfogyasztási irányzat megerősítése jelentős pozitív hozzájárulás az európai fogyasztók és a közegészség védelméhez; ezeket az intézkedéseket a Közösség, a tagállamok, a régiók és maga a kulcsszerepet betöltő borágazat közötti hatékony partnerségek révén kell kidolgozni;
71. felkéri a Bizottságot, hogy valósítson meg dinamikus kereskedelempolitikát az európai borok minőségének reklámozására és az európai borkészítési eljárások védelmére;
72. nyomatékosítja, hogy a Bizottság prioritásai közé vegye fel a szőlészeti-borászati termékek reklámozásának fokozását, valamint az új fogyasztók megtalálására és új piacok meghódítására irányuló erőfeszítéseket is, különösen a kivitel során és az újonnan felbukkanó piacok keretei között, egy dinamikus és céltudatos, és a megfelelő eszközökkel is ellátott külkereskedelmi politikának köszönhetően;
73. úgy véli, hogy elengedhetetlenül szükséges a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás elősegítése és finanszírozása a hagyományos és ellenőrzött borászati gyakorlatok alkalmazásával Európában előállított bor minőségi jellemzőivel kapcsolatban, hogy védjék a fogyasztókat a kétes minőségű behozott termékektől, és népszerűsítsék az európai borokat a belső piacon és a világpiacon;

2007. február 15., csütörtök

Nemzeti csomagok – A borágazatra vonatkozó támogatási és fejlesztési programokon alapuló egységes közösségi politikák

74. hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a közösségi költségvetést, és nem szabad a közös agrárpolitika első pilléréből a vidékfejlesztéssel kapcsolatos másodikba átcsoportosítani forrásokat, mivel ez a források borágazatot hátrányosan érintő felhígulásával járhat; kéri a támogatható intézkedések egyértelmű meghatározását annak biztosítására, hogy a forrásokat ténylegesen az ágazatra fordítsák;

75. a borágazat közös piacszerzése élet- és versenyképes reformjának célja alapján azt ajánlja, hogy állapítsanak meg közösségi keretet, melyet nemzeti/regionális szinten lehet végrehajtani, többek között a finanszírozás módjait illetően, amelyeket a közös agrárpolitika első pillére alá kell sorolni, nevezetesen a borágazat közös piacszerzése forrásait; úgy gondolja, hogy e politikák közé a következők tartozhatnak: a szőlőültetvények szerkezetének átalakítása, a nyilvántartási és értékesítési struktúrák javítását célzó intézkedések, a minőségirányítás keretében a mezőgazdasági termelési módszerek és környezetvédelmi szabványok, válságkezelési mechanizmusok, a termékek termelésére és jobb értékesítésére vonatkozó kutatás, a természeti katasztrófák kezelése, valamint a népszerűsítés, a fogyasztók tájékoztatása és kivágás, illetve – átmeneti időszak során – a magántárolás, a lejárési intézkedések és egyéb megalapozott piaci mechanizmusok;

76. hangsúlyozza, hogy a borpiac közös szervezésének reformjában prioritást kell kapniuk a kereteket meghatározó politikáknak, amelyek hozzá fognak járulni az európai borok versenyképességének megerősítéséhez és minőségük javításához; fenntartja, hogy a közösségi forrásokat egységes szempontok alapján a nemzeti, borágazatra vonatkozó támogatási és fejlesztési programok számára kell kiosztani annak érdekében, hogy a tagállamok vagy régiók között ne legyenek egyenlőtlenségek;

77. hangsúlyozza, hogy a közösségi forrásoknak az egyes nemzeti, borágazatra vonatkozó támogatási és fejlesztési programok számára történő kiosztását szolgáló módszerek megválasztásakor figyelembe kell venni, hogy a piaci intervenciók intézkedések – melyeket a tagállamok teljesen különböző módokon alkalmaznak – a borágazat közös piacszerzése jelenlegi forrásainak jelentős részét elveszik;

78. úgy ítéli meg, hogy az egyes tagállamokban a 2001 és 2005 közötti időszak során a szőlőtermesztésre szolgáló területen folyó termelésre és a terület méretére vonatkozó statisztikai adatok alapján a nemzeti csomagok költségvetését a kezdetekkor osztanák szét, hogy minden tagállamnak lehetősége legyen arra, hogy saját kiválasztott „csomagjának” keretében az általa helyénvalónak ítélt eszközöket alkalmazza egy objektív kritériumok alapján, közösségi szinten előzőleg megállapított szabályozási kereten belül, melyben a megállapított intézkedések ugyanolyan támogatást biztosítanak minden tagállam számára;

79. úgy véli azonban, hogy egy olyan megoldás is megalapozott lehet, amely az egyes tagállamok által a borágazat jelenlegi közös piacszerzése során felhasznált összegeken alapul, vagy ki lehetne dolgozni olyan szabályt és/vagy vegyes kritériumokat, melyek az egyes tagállamokra vonatkozóan figyelembe veszik a történeti adatokat, a szőlészet méretét, és az előállított és forgalmazott mennyiségeket, ezáltal biztosítva a reform céljait teljesítő támogatási rendszert;

80. elengedhetetlennek tartja, hogy ha valamely tagállam a borágazatban végzett strukturális intervenciók javításához kiegészítő támogatást tart szükségesnek, a támogatásra jogosult cselekvések esetében ezeknek a közös agrárpolitika második pillérének keretében is biztosíthasson társfinanszírozást; ezek a cselekvések elsősorban a strukturális intervenciók és a korengedményes nyugdíjazási rendszerek, valamint a fiatal gazdálkodók támogatását szolgáló politikák kombinációjára vonatkoznak;

81. úgy véli, hogy az új telepítések nem vonhatók be a támogatásra jogosult finanszírozott cselekvések közé;

82. úgy ítéli meg, hogy a borágazat közös szervezésében végrehajtott bármilyen reformnak védenie és erősítenie kell az európai bortermelők versenyképességét; hangsúlyozza, hogy az innovációs kapacitás és a dinamizmus e tekintetben alapvető fontosságú szempont;

*

* *

83. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.